

A TISZAALPÁRI ÁRPÁD FEJEDELEM ÁLTALÁNOS ISKOLA ÁRPÁDIÁK KÜLÖNSZÁMA 2017

Üdvözet az Olvasónak!

Kedvelt iskolaújságunk, az ÁrpáDiák 2017-es különszámát veheti kezébe a kedves Olvasó. Hagyományteremtő céllal indult a kezdeményezés, hogy a mindenkori 8. osztályosok szerkesszenek egy olyan újságot, amelyben megmutatkozhatnak, mesélhetnek magukról, kíváncsiskodhatnak, beszélhetnek, beszéltethetnek - vagyis: saját osztályújságot jelentethetnek meg.

A „Észbontók” „szőröstől-bőröstől” a 8. b osztályosoké. Közös gondolkodás, ötletbörze, nélkülözhetetlen együttdolgozás, alkotókészség, segítőkészség és sok-sok óra eredménye.

Kedves elballagó tanítványaim első önálló kiadványát szeretném most jó szívvel ajánlani minden érdeklődő szíves figyelmébe. Kívánok hozzá kellemes, mosolygós időtöltést!

Szőke Éva

Interjú Enikő nénivel!

1. Miért kezdte a tanári pályát?

Én már gyermekkoromban is tanár akartam lenni. Az udvarunkban volt egy nagy kerítés, amit én kineveztem táblának, a babáimat és a macikat ültettem elé és egész nap őket tanítottam. A szüleim is tanárok, apukám matematika – kémia, anyukám orosz, német és magyar szakos. Tőlük tapasztaltam meg sok mindent erről a hivatásról. Azt tudtam már a középiskolában, hogy matekot és kémiát nem akarok soha tanítani, de nehezen döntöttem el, hogy a magyar mellé olaszt, történelmet vagy német szakot válasszak. Végül az olasz mellett döntöttem.

2. Hogyan érezte magát 4 évvel ezelőtt az osztályunkkal?

Négy évvel ezelőtt nagyon kicsinek éreztelek benneteket a nyolcadik osztályos tanulóim után. Félénkek, csendesek voltatok, alig lehetett valamit kihúzni belőletek. Nem bíztatok bennem, semmit nem mondtatok el, távolságtartók voltatok. Aztán néhány hónap elteltével ez megváltozott. Rájöttem, hogy jó a humorérzéketek, be nem áll a szátok, mindenről lehet veletek beszélgetni, nagyon kreatívak vagytok. Amikor kell, akkor viszont jól neveltek, csendesek, tisztelettudók.

3. Most, ballagás előtt hogyan érzi magát?

Sajnálom, hogy elmentek. Úgy érzem, minden osztályommal jó volt a kapcsolat, de veletek és a benneteket megelőző osztályommal szinte családiassá vált ez a dolog. Sok időt töltöttünk együtt, megismertelek benneteket, néhányatoknak tényleg úgy érzem, hogy a pótanyja voltam. Jó volna még együtt maradni egy kicsit, mert most már kissé felnőttesebb fejjel gondolkodtok, komolyabb véleményetek van a dolgokról, önállóbbak vagytok, céljaitok felé kezdtetek indulni.

4. A 4 év alatt mennyit változtunk?

Rengeteget változtatok. A kicsi édes, mosolygós, tisztelettudó ötödikesből nagyszájú, önálló gondolkodású, makacs és nehezebben kezelhető tinédzserek lettetek. De ez így természetes! Ami viszont egyáltalán nem változott bennetek az az, hogy mindig aktívan vállaltok közösségi feladatokat, felléptek a műsorokban, megbízhatók vagytok, tisztelettudók és jó nálatok tanítani. Na és az igazságérzetetek... az semmit nem változott az évek során!

5. Mi volt a legjobb élménye az osztállyal?

Az, hogy az osztályfőnökötök lehettem. Minden évben tartogattatok számomra valami meglepetést, semmi nem úgy sikerült nálatok, mint más osztályoknál. Emlékezetesek számomra az ünnepségek és azokra való készülések, a farsangi próbák, a közös osztály bulik, évfolyam diszkók. A legjobb tulajdonságotok miatt is szerettem veletek lenni. Ez az volt, hogy keveset veszekedtetek, amikor kellett, össze tudtatok fogni egymással egymásért. Ha egy konkrét élményt kellene említenem, akkor az erdélyi kirándulást említeném, ami még jobb közösséggé formált benneteket és közelebb kerültünk egymáshoz.

6. Mi volt a legrosszabb élménye az osztállyal?

Amikor németet és kémiát kellett tanulnom veletek! Nem veletek volt a baj... Azt sem szerettem, ha szidnom kellett valamiért néhány osztálytársatokat.

7. Milyen üzenetet küldene nekünk „palackpostán”?

Ha küldhetnék nektek palackot, benne egy üzenettel, akkor azt írnám nektek, hogy maradjatok ilyen szorgalmas, önálló gondolkodású és becsületes felnőttek, mint amilyenek gyerekként voltatok.

Aranyköpések

- Mágnes van a telefon tokban, azért tapad a falhoz.
- Fizikai lehetetlenség.
- Indiánok lógnak a fáról.
- Jancsi meleg volt. (*Jancsinak melege volt helyett.*)
- Bele megy a hajam a hajamba.
- Megcsikart itten-e, de már nem látszik.
- Vedlik a kezem.
- Cinti slagozik.
- Oltári Ádám
- Senki nem buk meg.
- Csináld úgy, mint ha csinálnád!
- Égett hajú a szagom.
- Mezei káposzta (*mezei poszáta helyett*)
- Selyemkígyó (*selyemhernyó helyett*)
- Fogas a lyukam.
- Madár héj
- Pula kutya
- Csigahéj
- Eltörted a hajamat, hogy képzelted ezt?!
- Kocsi néni
- Kreol az a krepp papír?
- Napomba sütött a szem
- Olyan hülye vagy, mint te.

Becenevek

1. **Ajtai Noémi:** Noncsi
2. **Baranyi Máté:** Matyi
3. **Bársony Bianka:** Bea, BB, Bius, Mónika
4. **Bársony Katalin:** Kati
5. **Berkes Zsolt:** Zsolti a béka, Gázszerelő pap, Mrs. Börkes, Zsóti
6. **Czinege Vivien:** Vivi (1.Osziámiiker)
7. **Demeter Réka:** Rékuci, Lilaköd (2.Osziámiiker)
8. **Juhász Katalin:** Juhi, Juhászka, Katika, Katka
9. **Lévai Erik:** Erik a viking
10. **Lévai Noémi:** Nóci, Nohémi
11. **Mányi Cintia:** Kolbászka, Cintia, Cinti, Madmazell Mányi
12. **Minorics Milán:** Mici, Micike, Milka, Matyika
13. **Néző Bence:** Benike, Néró
14. **Ollári Ádám:** Oli, OÁ, Sanyi, Miki
15. **Péter Viktor:** Ártatlanka
16. **Radics Vanessza:** Vani, Törpike
17. **Regéczi Zsanett:** Zsuni, Zsankedli, Turbózsani
18. **Szikora Szilveszter:** Sziki, Szikoré
19. **Tári Róbert:** Robika, Ropi
20. **Tóth Barna:** Barni, Barna, Börni
21. **Tóth Netti:** Netilla, Nektár, Netta, Nelli, Szőkeség

Emlékeink:

Erdélyi kirándulás

Anikó néni, Enikő néni és Pali bácsi segítségével megnyert *Határtalanul* pályázaton vettünk részt, hat napos erdélyi programokon, tanárainkkal, és évfolyamtársainkkal. Hatalmas élmény volt, amit sosem fogok elfelejteni, mert külföldön járhattam, megismertem más szokásokat, hat hihetetlen napot kaptam, és nem érdekelt, hogy ott vannak a tanárok, vagy éppen nem lehetett sokáig aludni. De nem volt baj, hiszen azon a héten semmi probléma nem volt.

Reggel hétkor indultunk. A buszút öt órás volt, mire odaértünk a határhoz, ahol sokat kellett várni. Imádom a hosszú utazást, ezért nekem nem okozott problémát, ellentétben másokkal. Mikor mondták, hogy egy idegenvezető fog minket kísérgetni a programok végéig, ledöbbsentem. De szerencsére a srác nagyon kedves volt. Három szálláson szálltunk meg. Mindegyikben volt valami jó, de a legjobb/legizgalmasabb/legviccesebb az utolsó, a kollégium volt. Ijesztő volt - pláne a szobánkban -, de mikor mindenki lement a fiúkhöz, és zenét hallgatva nevettek, az fenomenális volt. A kajára meg nem is panaszkodhatok. Ami igazán megmaradt a számomra - és szerintem mindenkinek - az az, hogy hazaúton drága barátnőmnek elveszett a személyigazolványa. Nekem is ki kellett pakolni a bőröndömből, és még Katának is meg kellett néznie, nála van-e. De végül kiderült, hogy a pulcsijában volt. Semmi baj, mindenkivel megesik. (:

Nagyon szépen köszönöm ezt az élményt, sosem fogom elfelejteni. Ha mind a hat napról írnék, akkor több oldal lenne az egész. Remélem ezzel a kis írással emlékezni fognak néhányan rám, és arra, hogy az osztály összetartó, mikor kell.

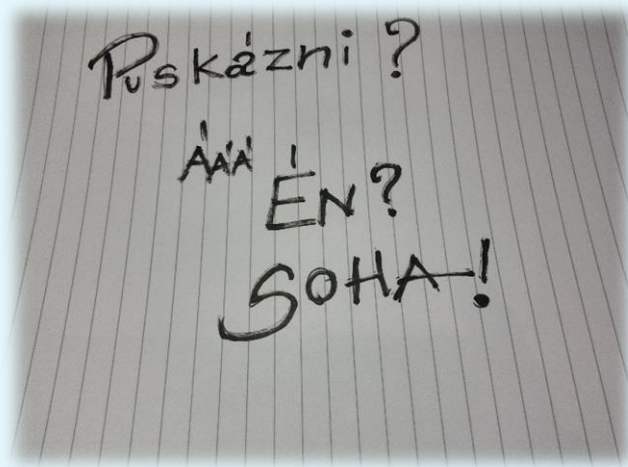
Czinege Vivien

Puskázási tippek Vanitól...

- ❖ Cetlire leírt puska
- ❖ Dolgozat alá tesszük a lapot (puskalapot)
- ❖ Ne sok ember tudjon arról, hogy te puskázni akarsz!
- ❖ Szerezz valahonnan egy olyan tollat, aminek a külseje átlátszó műanyagból készült.
- ❖ Írd le a képleteket egy kis cetlire, és a tolladnak a végét tekerd le.
- ❖ A tollbetét és a toll külső része közé csúsztasd be a PUSKÁT
- ❖ Radír: Ez a legkevésbé feltűnő, praktikus segédeszköz. Igaz már a tanárok is tudnak róla. Csupán arra ügyelj, hogy ne a puskát tartalmazó fele legyen felfelé.
- ❖ Történelmen kérj a körülötted ülőtől egy zsebkendőt, amin a megoldás szerepel.

Diákok írták:

- A padra az alkoholos filc célszerűbb, mint a toll. Egyes alkoholos filcek pillanat alatt letörölhetőek, igaz nem lehet velük kis betűkkel írni.
- Célszerű a pad színével azonos színű filccel írni.
- Előre kell elkészíteni a pad olyan helyére, amely takarásban van. Akkor hatásos, ha más is van már a padon és így nem feltűnő. A módszer sikeressége nagymértékben függ a pad színétől, felületétől, az íróeszköz fajtájától és színétől, a fényhatásoktól és még sok egyéb tényezőtől.
- Nem mindegy az sem, hogy milyen könnyen kopik le vagy mosódik el a szöveg. Több fajta marker és filc létezik, érdemes kísérletezni.

Osztályunk tízparancsolata

6.b

1. Igyekezzünk betartani a szabályokat!
2. Fogadjuk el egymást, segítsünk egymáson!
3. Tegyük az osztályközösségért aktívan, képességeinknek megfelelően!
4. Vegyük észre egymás gondjait, segítsük a problémamegoldásban!
5. Igyekezzünk elkészíteni a házi feladatokat!
6. Óra előtt halkán beszélgetve várjuk a tanárt!
7. Óra közben csak jelentkezés után szólaljunk meg!
8. Az osztályprogramokon vegyünk részt!
9. Nem avatkozunk bele más osztály dolgaiba, csak saját osztályunk dolgaival törődjünk!
10. Tiszteljük a felnőtteket és a társainkat!

Gondolataink

Az évek során egyre bátrabbak lettünk és matekon is meg mertünk szólalni. Bár ha jól emlékszem hetedikben traumaként érintett minket a kémia, és hiába tett meg mindent a Tanárnő, mi nem tudtuk minek vagyunk ott, persze voltak kivételek. Minden órában volt valami jó, amiért szerettünk bemenni:

Enikő nénihez, mert nem kellett olyan komolyan venni és mertünk pislogni is, mert tudtuk, hogy megéri, ha fáradtak vagy csak szomorúak vagyunk.

Anikó nénihez, mert minden órán mesélt nekünk valamit, amit mi kisebb-nagyobb sikerrel végig is hallgattunk.

Kati nénihez, mert amellet, hogy nagyon jó fej az órái is érdekesek, még az egyenleteket is meg tudta nekünk tanítani.

István bácsihoz, mert az óráján átélhettük a történelem minden pillanatát.

Éva nénihez, mert amellet, hogy óriási szíve van, nagyon szépen énekel, ezért általában csak hallgatjuk, mert nekünk nincs ilyen tehetségünk.

Lázár bácsihoz, mert ő nem az a megszokott tesi tanár, akitől mindenki retteg, hanem akivel lehet viccelődni is.

Gergő bácsihoz, mert hiába nem értesz a biológiához, nála megtanulod és még a dogában is segít.

Pali bácsihoz, mert vele átélhettük a fizika minden rejtelmét és megtudtuk, hogy az AC/DC nem csak egy rock banda.

Csaba bácsihoz, mert minden órára kitalált valamit, amin nevethettünk.

Marika nénihez, mert hiába a kemény külső, ő is megéri a problémáinkat és finomabban áraszt el minket a kémia gyönyöreivel.

Misi bácsihoz, aki nem csak egy egyszerű informatika tanár, ő a mi "pót apánk."

Tamás bácsihoz, mert hiába ígérte meg, hogy dogát írunk, megengedi, hogy játszunk.

Erika nénihez, mert nem a megszokott német órák voltak, és lehetett vele mindenről is beszélni.

(bocsánat, ha valaki kimaradt az én memóriám se mai) Lehet, hogy csak egy csoportban vagyok benne, de ott már volt minden; a lilaködtől a ködlámpán át, a maótaig és biztos vagyok benne, hogy a másik kettő csoportban is voltak/vannak hasonló élmények.

Demeter Réka Krisztina

Az osztályunk

Tudom, hogy néha összeveszünk valamin, de mindenkinek van valami tulajdonsága, ami miatt szeretjük:

Noncsit, mert akkor is képes megnevettetni, ha reménytelenek vagyunk.

Mátét, mert mindig van egy vicces beszólása.

Biát, mert kedves és bármit meg tud oldani.

Katát, mert ő egy igazi művész, aki megnyeri nekünk a pályázatokat.

Zsoltot, mert ő akkor is tudja a választ, ha más a kérdést se érti.

Vivit, mert néha a fekete is lehet a boldogság.

Katikát, mert ha nem tudsz valamit, ő tudja és segít.

Eriket, mert képes bármit kimagyarázni.

Noémit, mert ő egy egyéniség és mindig előáll valami jó ötlettel.

Cintit, mert nagyon jó barát és bármire talál megoldást.

Milánt, mert nincs olyan, hogy valamire ne lenne válasza.

Bencét, mert ha ő nincs, a tesi órák másak lennének.

Ádámot, mert ő egy infó zseni.

Viktort, mert bármiből tud viccet csinálni.

Vanit, mert mindig megmondja, az igazat bármiről van szó.

Zsanit, mert megértő és mindig van közös téma.

Szilvesztert, mert bármikor képes bekapcsolni valami zenét és jól érezni magát.

Robit, mert nem a magasság számít, hanem az elszántság és ez pont ő.

Barnát, mert bármiről lehet vele beszélni.

Nettit, mert képes a semmiből mindent csinálni.

Rékát, mert gyakran elfedi a lilaköd.

Azt tudom, hogy nehéz lesz, de soha többet nem felejtjük el egymást.

